

PREZES

URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Kraków, dnia 05 lipca 2005 r.

Nr OKR-4211-7(2)/2005/2820/II/WS

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 78, poz. 682) w związku z art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 i Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 522)

umarzam postępowanie administracyjne
wszczęte na podstawie wniosku Przedsiębiorstwa Energetycznego Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Sączu z dnia 28 czerwca 2005 r., znak: PE/06/06/2005, w sprawie „*przedłużenia terminu obowiązywania taryfy dla energii elektrycznej*”.

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo Energetyczne Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Sączu (zwane dalej "Przedsiębiorstwem energetycznym"), prowadzi działalność gospodarczą na podstawie udzielonych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (zwanego dalej "Prezesem URE") koncesji z dnia 19 kwietnia 2001 r.: nr PEE/233/2820/W/1/2/2001/AS na przesyłanie i dystrybucję energii elektrycznej i nr OEE/291/2820/W/1/2/2001/AS na obrót energią elektryczną.

Decyzją nr DTA-4211-8(11)/2004/2820/II/DK z dnia 16 kwietnia 2004 r., Prezes URE zatwierdził ustaloną przez Przedsiębiorstwo energetyczne taryfę dla energii elektrycznej. Zgodnie z uzasadnieniem decyzji, okres obowiązywania taryfy, ustalony został do dnia 30 kwietnia 2005 r. Następnie, na wniosek Przedsiębiorstwa energetycznego, Prezes URE decyzją nr DTA-4211-113(2)/2005/2820/II/DK z dnia 28 kwietnia 2005 r., przedłużył okres obowiązywania taryfy dla energii elektrycznej do dnia 30 czerwca 2005 r.

Na podstawie art. 61 § 1 w związku z art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, w dniu 30 czerwca 2005 r., na wniosek Przedsiębiorstwa energetycznego z dnia 28 czerwca 2005 r., znak: PE/06/06/2005, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zmiany decyzji Prezesa URE nr DTA-4211-8(11)/2004/2820/II/DK z dnia 16 kwietnia 2004 r. w zakresie przedłużenia terminu obowiązywania taryfy dla energii elektrycznej, jak proponowało Przedsiębiorstwo energetyczne - do dnia 31 sierpnia 2005 r.

Mając powyższe na uwadze Prezes URE zważył, co następuje:

Postępowanie administracyjne w sprawie zmiany taryfy dla energii elektrycznej toczy się w trybie art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym decyzja ostateczna na mocy, której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał lub przez organ wyższego stopnia, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

W zaistniałej sytuacji, istotne znaczenie dla sprawy ma fakt, iż taryfa dla energii elektrycznej obowiązywała do 30 czerwca 2005 r. oznacza to, że obecnie nie można dokonać przedłużenia okresu jego obowiązywania, a tym samym reaktywować taryfy, gdyż powodowałoby to orzeczenie z mocą wsteczną, co byłoby niezgodne z prawem. W chwili orzekania decyzja Prezesa URE z dnia 16 kwietnia 2003 r. nr DTA-4211-8(11)/2004/2820/II/DK zatwierdzająca taryfę dla energii elektrycznej Przedsiębiorstwa energetycznego, nie istnieje w obrocie prawnym, co powoduje, że orzekanie w stosunku do tej decyzji jest obecnie bezprzedmiotowe.

Ponadto, jak wynika z treści art. 47 ust. 2 c ustawy – Prawo energetyczne – który wszedł w życie w dniu 3 maja 2005 r. - w przypadku upływu okresu, na jaki została ustalona taryfa, do dnia wejścia w życie nowej taryfy stosuje się taryfę dotychczasową, jeżeli decyzja Prezesa URE nie została wydana.

Ponieważ wniosek o przedłużenie terminu obowiązywania taryfy dla energii elektrycznej został złożony w trakcie trwania postępowania o zatwierdzenie nowej taryfy (*wniosek z dnia 30 czerwca 2005 r. znak PE/06/06/2005*), orzekanie w stosunku do decyzji Prezesa URE nr DTA-4211-8(11)/2004/2820/II/DK z dnia 16 kwietnia 2004 r., zatwierdzającej taryfę dla ciepła (*zmienionej decyzją nr DTA-4211-113(2)/2005/2820/II/DK z dnia 28 kwietnia 2005 r.*), przy obecnym stanie prawnym jest także bezprzedmiotowe, gdyż z mocy prawa taryfa ta będzie stosowana do czasu wejścia w życie nowej taryfy, w stosunku do której toczy się obecne postępowanie administracyjne.

W związku z powyższym, na uwagę zasługuje fakt, że zgodnie z reprezentowanym w doktrynie poglądem, ustalenie bezprzedmiotowości postępowania „stwarza obowiązek zakończenia postępowania (...) przez jego umorzenie, ponieważ nie będzie podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty. Dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości mającej istotny wpływ na wynik sprawy” (B. Adamiak, J. Borkowski. Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 1998 r., str. 523). Powyższe stanowisko znajduje swoje uzasadnienie również w orzecznictwie. Jak wskazuje uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 maja 1998 r., sygn. akt I S.A./Kr/1141/97, „w myśl art. 105 § 1 Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Użycie przez ustawodawcę słowa „wydaje” a nie „może wydać” oznacza, że wydanie decyzji o umorzeniu postępowania jest obligatoryjne, gdy postępowanie stało się bezprzedmiotowe z jakiegokolwiek przyczyny”. Natomiast z bezprzedmiotowością postępowania (art. 105 § 1 Kpa) mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy” (tak : wyrok NSA z dnia 18.04.1995 r., sygn. akt. S.A./Łd 2424/94).

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że wydanie przedmiotowej decyzji jest uzasadnione, w związku z tym orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, za moim pośrednictwem w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartość przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego).

Odwołanie należy przesłać na adres Południowo - Wschodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Krakowie, ul. Juliusza Lea 114, 30 – 133 Kraków.

3. Stosownie do treści art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne niniejsza decyzja zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki Energia elektryczna”.

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

Doradca Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki
dr Joanna Kudetko

Otrzymują:

1. Przedsiębiorstwo Energetyczne Sp. z o.o., 33-300 Nowy Sącz, ul. Węgierska 144a,
2. A/a.